

## Vår HERRES humoristiske gen !

Vår herre satt i evigheten – helt alene . I evighet etter evighet satt han der, fremdeles helt alene. Etter noen snes evigheter begynte han å kjede seg der han satt på en kjempestor stein. Så fant han frem en stor bunt dynamittgubber som han la oppå steinen, tente så på luntene, løp et par evigheter til side – og så kom det store smellet. Universets tilblivelse var et faktum. Steinen var knust til milliarder av stjerner som Vår Herre sorterte etter størrelser og glans.

Jorden hadde fått så fin størrelse, der plantet han trær og gress, tømte på litt vann og lagde noen fisker som kunne svømme i det Men sollyset lagde så mange brytninger i vannet at det var så vanskelig å følge med i hva fiskene gjorde, derfor måtte han lage noe på land også. Da lagde han alle dyrene, noen spiste gress, andre spiste de som spiste gress, men bare når de var sultne. De drepte ikke og pinte ikke bare for underholdningens skyld,- de drepte for å spise når de var sultne og trengte mat.

Dette fungerte helt fint veldig lenge , men alt ble så fryktelig forutsigbart og velordnet. Dette ble selvfølgelig også kjedelig i lengden, så Vår Herre tenkte seg veldig godt om- så sa han til seg selv " Her må vi ha litt action." Så lagde han mennesket i sitt bilde, men han ville ikke ha noen konkurranse i ufeilbarhet derfor justerte han noen gen her og der og puttet på noen ekstra sann for sikkerhets skyld. Han lente seg tilbake og syntes alt var bra, men var likevel spent på resultatet av blandingene. Han tenkte at det ratt ville gå noen evigheter før det ville vise seg, men nei, det gikk overraskende fort. Bare etter noen få titusener år kunne de forskjellige genene sorteres etter bruksområder. Det største og gjeveste var genet for grådighet, for det er så allsidig. Det brukes først og fremst av politikere, næringslivstopper og kriminelle. Det har også en annen god egenskap til, det er så lett å kombinere med andre gen, for eksempel genet for middelmådigheten. Denne kombinasjonen er glimrende egnet for biskoper og partiledere. Deres grådighet er begjæret etter makt, noe de kaller for å utøve innflytelse. De har i tillegg også et annet gen, genet for intoleranse.

Nå begynte kombinasjonene å bli morsomme, Vår Herre gapskrattet mens han lette spent etter andre, de strømmet på alt i mer spissfindige varianter. Genet for grådighet blandet med genet for stormannsgalskap med et lite islett av genet for menneskeforakt er som skapt for våre fremste næringslivstopper. Tar du med genet for likegyldighet også, da er bildet for disse fullkomment, for har du først fått penger er det ingen som stiller spørsmål ved metodene.

Vår Herre spilte puslespill med gen kombinasjonene mens han fremdeles moret seg, men etterhvert stilnet latteren for det var et par gen som gikk igjen hele tiden. Det var genet for grådighet,- og genet for "jeg vil ikke dele med deg". Han prøvde mange kombinasjoner for å redusere dominansen av disse genene uten å få det til. Han sleit fælt, men klarte ikke å finne noen varige gode kombinasjoner for likhet og rettferdighet.

Trøtt og sliten uten å skjønne hvordan han skulle løse dette problemet bestemte han seg for å sove en stund. Han reiste seg fra skrivebordet og PC` sin og gikk mot soverommet sitt, men rett foran døren snublet han i noe rart lite som lå på gulvet. Han bøyde seg ned og tok opp den lille rare greia som lå der. Forundret snudde og vendte han på den, beit litt i den uten helt å fatte hva det var. Plutselig forsto han det – det var jo genet for toleranse og nestekjærlighet.

Glad og lykkelig tok han genet med seg i sengen, la det i armkroken og sovnet fort, trøtt og tilfreds som han var. Med en gang kom det en rar liten drøm til han – han drømte at han en

dag når han våknet så skulle han drysse det bitte lille rare gode genet over menneskeheten slik at verden skulle bli et godt sted å være

Men jeg tror at Vår Herre ikke helt har våknet enda, han sover nok litt fremdeles.

*Oddbjørn Otterstad*